

Posudek oponentky bakalářské práce

Simona Fajferová. 2021. *Přístupy mezinárodních nestátních organizací k lidskoprávním projektům v závislosti na hybridním režimu v zemi jejich působení*. 61 stran.

Téma bakalářské práce Simony Fajferové je aktuální a relevantní, nicméně příliš široké a těžko smysluplně uchopitelné. Autorka ke svému výzkumu zvolila šest zemí s hybridním režimem a šest mezinárodních nestátních organizací, které v těchto státech působí v oblasti ochrany lidských práv. Jejím cílem je zjistit, jestli a případně jaká existuje souvislost mezi typem hybridního režimu a typem projektů, které jednotlivé organizace v dané zemi realizují (s. 9). Záměrem autorky je rovněž vytvořit typologii přístupů, jež organizace využívají v závislosti na typu hybridního režimu.

Po obsahové stránce hodnotím pozitivně logickou strukturu práce, byť označení podkapitol je poněkud atypické a hlavní kapitoly nejsou číslovány, což poněkud snižuje přehlednost textu. Autorka se však snaží postupovat systematicky, přičemž nejprve vymezuje a klasifikuje hybridní režimy na základě vybraných koncepcí. Přiklání se ke klasifikaci Gilbertové a Mohseniho, byť nezdůvodňuje, proč je právě tato klasifikace pro její výzkum vhodná. V tomto kontextu musím konstatovat, že kritický rozměr celé práce je slabý, což je patrné nejen v teoretické kapitole, ale i v úvodu, kde chybí kritické zhodnocení dosavadního zpracování tématu a použitých zdrojů. Od Gilbertové a Mohseniho autorka přejímá také kritéria a bodovací systém, který používá při hodnocení hybridních režimů v jednotlivých zemích. Metodologie je stručně vysvětlena až téměř na konci práce a její limity jsou značné. Jedná se zejména o malý počet případů, které autorka sleduje. Z takového vzorku nelze vyvodit v podstatě žádný relevantní závěr, natož ověřit autorčinu hypotézu. Už samotné zařazení jednotlivých zemí do jednoho ze tří typů hybridního režimu je diskutabilní a uniká mi rovněž smysl zjištění, že někde se např. organizace zaměřují více na ženy, jinde na farmáře. Pominuli nemožnost určit, že je to způsobeno typem hybridního režimu, co dalšího z toho vlastně vyplývá? Že v poručnickém režimu je potřeba podporovat farmáře, jejichž ekonomická a následně i politická síla oslabí poručnické instituce a režim se bude demokratizovat?

Z formálního hlediska mám k práci několik připomínek. Jazyková úroveň textu je na slušné úrovni, gramatické, stylistické či typografické chyby se vyskytují v přiměřeném množství (nejčastěji v interpunkci, skloňování, opakování slov, složité až nelogické konstrukci vět). Citační normu autorka používá většinou správně a čerpá rovněž z dostatečného množství relevantních zdrojů, byť počet odborných zdrojů je nízký. Stránky s přílohami se nečíslojí, nebo se používá jiný typ číslování než u hlavního textu práce. Tabulky by měly mít název a měl by u nich být uvedený zdroj.

Celkově považuji práci Simony Fajferové za solidně zpracovanou případovou studii, která i přes uvedené výhrady splňuje podmínky pro odborné texty v bakalářském stupni studia, a to po obsahové i formální stránce. Oceňuji snahu autorky analyzovat situaci

ve zvolených státech a hledat souvislosti mezi proměnnými, byť výsledky jejího zkoumání nejsou příliš silně podložené a přinášejí více otázek než odpovědí.

Bakalářskou práci doporučuji k obhajobě.

V Hradci Králové dne 5. srpna 2021

Lenka Špičánová